

HELDEN VAN HET EK 2021

Mbappé

Matt en Tom Oldfield

Helden van het EK 2021

Mbappé

Horizon

Voor alle lezers,
jong en oud(er)

Inhoud

1 – <i>From Russia with love</i>	9
2 – Een sportieve familie in een sportieve wijk	17
3 – De kleine prins van Bondy	21
4 – Voetbal, voetbal, voetbal	27
5 – Zot van Cristiano!	31
6 – Clairefontaine	37
7 – Naar welke club? I	43
8 – Op naar Monaco	49
9 – Voetballen in het eerste team	53
10 - ‘De nieuwe Henry’	59
11 – Europees kampioen	67
12 – Held van de Hattrick	75
13 – Magie tegen Manchester City	83
14 – Kampioen van Frankrijk	89
15 – Het nieuwe Franse toptalent	97
16 – Naar welke club? II	105
17 – Eerste goal voor Frankrijk	113
18 – MCN: het begin	119

19 – Kylian tegen Cristiano	127
20 – Bekertijd	135
21 – Klaar voor Rusland	145
22 – Fantastisch tegen Argentinië	153
23 – Wereldkampioen	159
Palmares	169
Quiz	171

1

From Russia with love

Op 14 juli 2018 verstuurde Kylian een boodschap naar zijn miljoenen volgers op sociale media, *from Russia with love*: ‘Een gelukkige nationale feestdag iedereen. Laten we hopen dat het feest blijft duren tot morgenavond!’

‘Morgenavond’ – 15 juli – speelde het Franse nationale team de finale van de Wereldbeker in het Luzhniki-stadion in Moskou. Het was de belangrijkste voetbalwedstrijd ter wereld en heel Frankrijk rekende op Kylian om hem te winnen.

Tot nu toe had hij zijn Franse fans nog niet in de steek gelaten. Integendeel, Kylian was tot dusver dé superster van Frankrijk geweest, de snelle spits die scoorde tegen Denemarken en er nog eens twee in het mandje legde

tegen Argentinië, in een wedstrijd waarin hij als Man of the Match werd verkozen. Dat alles had hem de beste nummer 10 gemaakt sinds Zinédine Zidane op het WK van 1998.

Dat was ook de laatste keer dat Frankrijk een wereldbeker had kunnen winnen.

En dat was ook het jaar dat Kylian werd geboren.

Dankzij hun nieuwe jonge superster waren *Les Bleus* opnieuw de grote favoriet om de befaamde gouden trofee in de lucht te steken. Ze hadden het Argentinië van Messi al verslagen, het Uruguay van Luis Suarez in de kwartfinales en het België van Eden Hazard in de halve finales. De enige natie die nu nog in hun weg stond was het Kroatië van Luka Modric.

‘Jullie hebben het tot nu toe al zo goed gedaan om zover te geraken’, zei de trainer, Didier Deschamps, toen de aftrap dichterbij kwam en de zenuwen door de keel begonnen te gieren. ‘Nu moeten jullie er gewoon invliegen en de klus helemaal klaren!’

Een gigantische ‘Yeah!’ galmde door de kleedkamer. Het was tot dan ook een grote teamprestatie geweest, van kapitein Hugo Lloris in het doel tot Kylian, Antoine Griezmann en Olivier Giroud in de aanval. Iedereen had keihard gewerkt en iedereen had ook keihard gewerkt voor elkáár.

Trouwens, die zenuwen gierden niet door de keel van Kylian. In geen geval! Hij was de coolste gast in de kleedkamer! Toen hij jonger was, had hij niet enkel gehoopt dat hij ooit in een WK-finale zou spelen; hij had het verwacht. Het maakte allemaal deel uit van zijn grote plan om de voetbalhemel te bestormen.

Op het veld, net voor de finale in Moskou op gang zou worden gefloten, zong hij de woorden van het Franse volkslied met een grote glimlach mee. Toen hij vier jaar was, hadden de mensen hem uitgelachen om zijn ambitieuze dromen. Wel, ze zouden nu zeker niet meer lachen!

‘Kom op, we maken dit af!’ riep Paul Pogba, en hij klapte enthousiast in zijn handen terwijl iedereen zijn vaste positie innam. Zijn wisselwerking met Kylian bleek essentieel voor Frankrijk. Iedere keer wanneer Paul de bal kreeg op het middenveld, zocht hij zijn snelle maatje op met de perfecte dieptepass.

Maar de eerste actie van Kylian in de finale was een defensieve. Hij rende snel terug om een voorzet van Kroatië te onderscheppen.

‘Goed gedaan!’ riep de centrale verdediger van Frankrijk, Samuel Umtiti.

Toen dat achter de rug was, was het al aanvallen wat de klok sloeg.

Zelfs in de finale van een wereldbeker was Kylian er niet bang voor om zijn technische toverdoos tevoorschijn te halen. Het lukte misschien niet altijd, maar het was de moeite waard om het te proberen.

Van begin tot einde was de eerste helft een bijzonder boeiend spektakel. Eerst krulde Antoine een gevaarlijke vrije trap in de zestien meter, en Mario Mandzukic koppte de bal in zijn eigen doel: 1-0 voor Frankrijk! Kylian stak zijn gebalde vuist in de lucht; wat een start!

Ivan Perisic maakte daarna gelijk voor de Kroaten, maar diezelfde speler raakte de bal met zijn hand in zijn eigen strafschoopgebied. Penalty! Antoine nam zijn verantwoordelijkheid... en scoorde de 2-1 voor Frankrijk!

De spelers waren blij dat de scheidsrechter die eerste helft affloot. Ze konden allemaal wel een adempauze gebruiken en ze moesten ook de koppen weer bij elkaar steken. Hoewel Frankrijk voor stond, zouden ze er nog heel hard voor moeten werken om opnieuw wereldkampioen te worden.

‘We moeten de boel kalmeren en meer het spel gaan controleren’, zei Deschamps tegen zijn spelers. ‘Je moet altijd het koppie erbij houden!’

Kylian luisterde aandachtig naar de woorden van zijn trainer. Hij moest meer relaxed gaan spelen en zijn grote troeven meer uitspelen: zijn techniek, maar ook zijn

snelheid. Dit was dé kans om zijn plek te krijgen in de geschiedenis van het WK:

Pelé in 1958,

Diego Maradona in 1986,

Zidane in 1998,

Ronaldo in 2002,

Kylian in 2018?

In de tweede helft begonnen de Franse supersterren nog meer te schitteren. Kylian ontving een lange pass van Paul en sprintte recht op de centrale verdediger van de Kroaten af. Was hij op weg om te scoren in een WK-finale? Nee, de doelman kwam uit om een prachtige redding te verrichten.

‘Ooooo!’ gromden de supporters teleurgesteld.

Maar een paar minuten later vonden Kylian en Paul elkaar opnieuw. Vanaf de rechterflank dribbelde Kylian richting doel. O-o... die Kroatische linksachter zat zwaar in de problemen.

Met een overstapje en een opwippertje sneed Kylian naar binnen op weg naar het doel, maar vervolgens zette hij de verdediger op het verkeerde been door nogmaals van richting te veranderen.

‘Kom op, doorgaan!’ moedigden de Franse fans hun opwindende jonge held aan.

Wat zou hij nu doen? Kylian had nog altijd twee

verdedigers voor zich, dus legde hij in plaats van zelf te gaan de bal terug op Antoine. Die vond ook niet meteen een gat in de verdediging, dus hij gaf hem op zijn beurt door aan Paul. Diens eerste schot werd nog geblokkeerd, maar zijn tweede vloog recht in de benedenhoek: 3-1!

Kylian smeedt zijn armen in de lucht en rende naar zijn vriend om hem te feliciteren. Frankrijk had die beker nu helemaal binnen handbereik.

Antoine had al gescoord, en nu ook Paul. Dat betekende dat het nu de beurt moest zijn aan Kylian! Maar hij zou nu snel moeten scoren, voor het geval Deschamps hem vroegtijdig van het veld zou halen...

Toen hij de bal kreeg van Luca Hernández bevond Kylian zich in het midden van het veld, nog minstens vijftien meter verwijderd van het strafschopgebied. Te ver voor een schot? Nee, 'te ver' stond niet in het woordenboek van Kylian! Hij legde de bal klaar voor zijn rechtervoet en dan: BANG! Hij knalde de bal in de benedenhoek nog voor de doelman zelfs had kunnen duiken: 4-1!

Goooooooooaaaaallllll!!!!!!

Terwijl zijn teamgenoten al naar hem toe kwamen gestormd, had Kylian nog net tijd genoeg voor zijn typische manier om een goal te vieren. Hij maakte een

kleine sprong, zette zijn voeten stevig op de grond, kruiste zijn armen voor zijn borst en zette zijn coolste blik op. Dat laatste was nog het moeilijkste, want hij had net gescoord in een finale van een WK!

De volgende dertig minuten tikten bijzonder traag weg, maar uiteindelijk was de wedstrijd gedaan. Frankrijk 4, Kroatië 2: zij waren de wereldkampioenen van 2018!

Allez Les Bleus! Allez Les Bleus! Allez Les Bleus!

Kylian gebruikte zijn laatste restjes energie om het veld rond te rennen en iedereen te knuffelen die in zijn buurt kwam: zijn teleurgestelde tegenstanders, zijn gelukkige teamgenoten, zijn trainer, IEDEREEN! Op dat speciale moment zou hij elke Fransman ter wereld in zijn armen hebben genomen. In plaats daarvan gooide hij kushandjes in de richting van de camera's. *From Russia with Love!*

En Kylians ongelooflijke avond was nog niet ten einde. Nadat hij de Franse vlag om zijn middel had gebonden, stapte hij het podium op om de trofee in ontvangst te nemen van Beste Jonge Speler van het toernooi, uit handen van Emmanuel Macron.

‘Bedankt, je bent nu een nationale held!’ zei de Franse president trots tegen hem.

‘Graag gedaan, meneer!’ antwoordde Kylian.

Zou die glimlach nog ooit van zijn gezicht verdwijnen? Alvast zeker niet zolang hij die gouden medaille om zijn nek had hangen en hij die Wereldbeker in zijn handen droeg. Hij zou hem nooit willen loslaten. Kylian gaf er een dikke zoen op en stak hem nog eens hoog in de lucht.

‘Hoera!’ juichten de fans samen met hem.

Op de leeftijd van amper negentien jaar had Kylian zijn stoutste droom al kunnen waarmaken. De jongen van Bondy was nu een winnaar van de Wereldbeker en de volgende grote superster van het voetbal.

Een sportieve familie in een sportieve wijk

‘En wat als hij niet van sport houdt?’ fluisterde Wilfried Mbappé tegen zijn vrouw, Fayza Lamari, terwijl ze samen hun pasgeboren baby bewonderden die daar rustig lag te slapen in zijn wiegje. Hij was een man die altijd graag lachte, maar nu had hij een bedenkelijke blik.

Fayza glimlachte en zei, zacht om de baby niet wakker te maken: ‘Doet dat er echt toe? Kylian kan toch zelf kiezen wat hij gaat doen, en we zullen hoe dan ook van hem houden!’

Haar echtgenoot knikte, maar ze zag dat hij nog altijd een frons op zijn voorhoofd had.

‘Rustig Wilfried, hij is jouw zoon, dus hij gaat natúúrlijk van sport houden!’

Met zulke ouders was Kylian zo ongeveer voorbestemd om een sportieve superster te worden. De favoriete sport van Wilfried was voetbal. Toen hij jonger was, kwam hij van Kameroen naar Frankrijk op zoek naar een goede baan. Maar daarbovenop had hij ook het geluk om de twee liefdes van zijn leven tegen te komen: zijn vrouw Fayza en de lokale voetbalclub, AS Bondy. Hij speelde zelf niet meer, maar was er nu jeugdcoach.

De favoriete sport van Fayza was handbal. Zij was een sterspeler van AS Bondy in de Franse eerste klasse. Al sinds ze een kind was, stormde ze naar voren op de rechterflank en ging de hevige duels met haar tegenstandsters daarbij niet uit de weg. Ze popelde om weer op het veld te staan nu Kylian was geboren.

‘Niemand kan het opnemen tegen jouw mama!’ zei Wilfried altijd trots tegen zijn zonen. Niet alleen was de familie Mbappé een heel sportieve bende, ze woonden ook in een heel sportieve wijk, aan de rand van Parijs. De afgelopen jaren waren er een hele reeks succesvolle atleten, basketballers en voetballers opgegroeid in Bondy. Overal waar je keek, liep er wel ergens een toptalent rond!

De sportclub, AS Bondy, bevond zich in het hart van de wijk, te midden van de winkels en de torengebouwen. Toen hij opgroeide, kon Kylian het lokale stadion

zien vanuit het raam van hun appartement. Dat was zeker inspirerend.

AS Bondy was een plek waar mensen van diverse oorsprongen konden samenkomen en zich amuseren. De meesten kwamen uit allerlei andere Franstalige regio's in de wereld: Algerije, Marokko, Tunesië, Haïti, Togo, Mali, Senegal, Ivoorkust... Dat was erg belangrijk voor een gemeenschap die het in het algemeen niet al te breed had. Ze moesten vaak lange uren werken om hun familie te onderhouden en een betere toekomst zeker te stellen.

Ook voor de jeugd van Bondy was de sportclub een bijzondere plek. Het was hun tweede thuis, een plaats waar ze zichzelf konden ontwikkelen en tegelijk op het rechte pad zouden blijven. Coaches als Wilfried leerden hun daarbij drie erg belangrijke regels:

respecteer elkaar;

blijf bescheiden;

hou van je sport.

Bij AS Bondy konden de jongeren hun problemen even vergeten en zich volledig focussen op hun sportieve dromen.

Binnen een paar jaar zal de lokale jeugd er een grote muurschildering kunnen bewonderen met daarop het gezicht van Kylian en eronder de woorden: 'Bondy: Stad van de Mogelijken'. Nee, het was misschien niet

de rijkste buurt van Parijs, maar het was een ‘Stad van Mogelijkheden’ waar je je droom kon bereiken, met hard werk en toewijding.

En wat was de sportieve droom van Kylian? Handbal spelen zoals zijn mama, of voetballen zoals zijn papa? Zijn oudere, geadopteerde broer Jires Kembo Ekoko was al de ster van Wilfrieds U10-team. Zou Kylian in zijn voetsporen treden?

Of misschien koos Kylian voor nog een andere sport...

‘Hij mag doen wat hij zelf wil doen’, zei Fayza nog eens tegen Wilfried. ‘En we gaan in ieder geval zielsveel van hem houden!’

Toen hij opgroeide, vond Kylian het leuk om te tennisen en te basketballen met zijn vrienden, maar uiteindelijk bestond er toch maar één echte sport. En tot groot genoegen van zijn papa bleek die sport het voetbal te zijn!